

KÖZHIR

A BME KÖZLEKEDÉSMÉRNÖKI KAR HÖK LAPJA

INGYENES

2005. PRILIS 60/2

BUDAPESTI MŰSZAKI ÉS GAZDASÁGTUDOMÁNYI EGYETEM

XXIV. KARI NAPOK EZ IS MEGVOLT...

A közlekkaros hallgatók többségében legalább egy közös van, mindenki szereti a Kari Napokat. Az ideit is túléltek. Nehogy bárki is felsóhajtson, majd lesz jö-

vőre is! A megnyert sörjegyek is fogynak, és lassan nem fog minden nap többször eszünkbe jutni, hogy milyen eszméletlen jó buli és nagy élmény volt.

Azért, hogy ne csak körvonalak maradjanak meg, új főkormányosunk és a jelöltek beszámolóit, valamint hozzá tartozó képeket találtok a lap 4 – 8 oldalain.

SZALAGAVATÓ SZAKESTÉLY

Baross Gábor Kollégium, Díszterem

2005. április 27. (szerda) 20⁰⁰

Az idő halad sietve...

Sűrű volt az elmúlt pár hét, alig lett vége a Kari Napoknak, itt volt a húsvét. Hazamenni, sonkát enni, majd jönni vissza, mert 3 zh.-ja lesz az ember lányának, és otthon nem lehet tanulni, főleg ha nincs miből. Szóval be kellett gyűjteni a tanulnivalót, aztán nekiállni valahogy el is olvasni, mindezt úgy, hogy odakint ragyog a nap, és az ember szíve szakad meg. És mindeközben pótolni a kihagyott kötelező feladatbeadást, és felvenni (utólag) a házi feladatot, amiről még azt se tudja, hogy merre? hány méter? De arra gondol, hogy csak ezt kell kibírni, utána jön egy nyugisabb hét. Legalábbis zh. mentes, amikor lesz idő a beadandókon dolgozni, a vizsgaadottakat kijavítani, és előretekinteni a következő heti zh.-kra, mert most már nincs megállás.

Mindig úgy kezdem a fél éveket, hogy most oda fogok figyelni, igen ám, de a következő pillanatban azt veszem észre, hogy eltelt a szorgalmi időszak fele, a franc... már megint leadás van, zh. stb.

Viszont itt a tavasz, jó idő, meleg, napsütés, a széplányok csinosak, mosolyognak. Fel lehet venni a kedvenc pólót, inget (a szép új fehér cipőt!!!). Nyílnak a virágok, a fagyizók, a szabadtéri szórakozóhelyek, hogy továbbra se unatkozzunk, hogy legyen mi (kicsit) kivonja az embereket az egyetemi nyomás alól.

De ha ismét a szórakozás a téma, nem elfelejteni, hogy április 27-én Szalagavató Szakestély, ha van végzős ismerősöd, akkor (egy újabb) remek alkalom, hogy jól érezzétek magatokat. (Lesz Gyűrűavató Szakestély is, de ennek időpontja még homály...)

Gitka

Tartalom

Hírek röviden.....	3
Kari Napok - Élménybeszámolók.....	4-8
Graffiti.....	9
Az oktató is volt ember.....	10-11
Itt repül a kismadár.....	12
2005 - A futás éve.....	13
Öntevékeny körök.....	16-17
Könyv- és filmajánló.....	14-15
Ízlelő.....	18
Punky.....	19
Rejtvény.....	19
Viccek.....	20

Hírek röviden

Az idei **Szalagavató Szakestély** időpontja **április 29., 20:00.**, helyszíne a Baross Gábor Kollégium Díszterme. Szalag- és jegyvásárlással kapcsolatos további információt a hirdetőkön és a Hallgatói Irodában kaphattok.

Közösségi pont szerzési lehetőség: a Programszervező Bizottság várja segítők jelentkezését személyesen Hallgatói Irodában vagy e-mailjében a rendezveny@kozlekkar.hu e-mail címen.

Idén **május 22-én** kerül megrendezésre a **Rakparti Szlalomparty**, autós ügyességi verseny. Helyszín a Műegyetem rakpart, a K épület előtti parkoló. A részvétel feltételeiről és a jelentkezési határidőről a hirdetőkön, illetve a www.szlalomparty.hu-n kaphattok tájékoztatást.

Az áprilisi **tanulmányi és BME ösztöndíjak**, valamint a **szociális támogatás április 6-án** került kiutalásra, a májusi ösztöndíjak **május 4-én** várhatók.

Karunk dékánjának mandátuma ebben a félévben lejár, a **dékáni poszt betöltésére pályázók** nevei: Dr. Kulcsár Béla (Építőgépek, Anyagmoz-

gatógépek és Üzemi Logisztika Tanszék), Dr. Rohács József (Repülőgépek és Hajók Tanszék), Dr. Takács János (Járműgyártás és Javítás Tanszék).

Négy tanszékvezető mandátuma szintén lejár a jelöltek a tanszékek jelenlegi vezetői: Dr. Zobory István (Vasúti Járművek Tanszék), Dr. Melegh Gábor (Gépjárművek Tanszék), Kövesné Dr. Gilicze Éva (Közlekedés-üzemi Tanszék), Dr. Takács János (Járműgyártás és Javítás Tanszék).

A **Testnevelési Tanszék segítőket keres** a MEFOB férfi és női kosárlabda bajnokságok négyes döntőinek lebonyolításához, melynek időpontja: április 22-23-24. (péntek - vasárnap). A segítségért **teszi aláírást lehet kapni**.

A részletekért érdeklődjetek Telek Zoltánnál (Baross 219) vagy a Testnevelési Tanszéken.

Azon elsős hallgatók, akik nem kaptak kollégiumot, de szeretnének jelentkezzenek Cseh Gábornál vagy írjanak az info@kozlekkar.hu-ra.

A **Hallgatói Iroda** továbbra is szívesen fogadja szolgáltatásaival a hallgatókat. Továbbra is lehet fény-

másolni, nyomtatni, iratot fűzni, laminálni. Újra **kapható HaBár póló** fekete és szürke színben, M, L, XL, XXL méretben. Nyitva tartás a megszokott: **hétfőtől csütörtökig 15⁰⁰-20⁰⁰-ig**. (Baross fsz. 8-9.)

Megállapították a 2004/2005 tanév második félévi **tandíjakat**. A tandíjak összege és a megállapítás paraméterei a KTH honlapján, hallgatói belépéssel megtekinthetők. A befizetés az IV-díjakhoz hasonlóan a Neptunon keresztül történik, **határidő: április 30.** Aki elmulasztja a tandíj befizetését, nem veheti fel az indexét.

A 2005. tavaszi **Műegyetemi Állásbörze április 13-14-én** kerül megrendezésre a **K épület aulájában**. A rendezvény kiváló alkalom arra, hogy a fiatal szakembereket kereső vállalatok minél egyszerűbben és költséghatékonyabban kutathassák fel, illetve minél több jelentkező közül választhassák ki leendő munkatársaikat. Az állás keresők pedig megismerjék a szakterületükön működő vállalkozásokat, azok elvárásait és kínálatát.

Eddy

Mindentudás Egyeteme

A programok rendre hétfőnként, este 19.30-kor kezdődnek a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem új, légymányosi informatikai épületének Kozma László-termében (korábbi nevén B28-as előadóban). A 45 perces előadást az előadó és a közönség 45 perces kötetlen eszmecseréje követi. Az előadások nyilvánosak és ingyenesek - de a nagy érdeklődés és a férőhelyek korlátozott száma miatt a részvételhez előzetes regisztráció ajánlatos.

Április 18.

Závodszi Péter

Fehérjék a szerkezetektől a funkcióig, a fizikától a biológiáig

Április 25.

Bihari Mihály

Alkotmányos rendszerváltás

Május 2.

Karádi István

Infarktus és koleszterin

Május 9.

Horváth Attila

Lopakodó járvány – A nemi érintkezéssel terjedő fertőzések

Május 23.

Sólyom László

Az alkotmány őrei

Május 30.

Bence György

A politikum sajátossága

Június 6.

Króó Norbert

A fény fizikája

Az előadások anyaga - mind nyomtatható mind megnézhető formátumban - megtalálható a www.mindentudas.hu honlapon.

XXIV. KARI NAPOK

Peace mindenkinek!

Ha nehezen is, de kezdek magamhoz térni, újra leszállni a földre, de a boldogság még mindig legalább egy méter magasan tart. Megpróbálok arról írni, amire emlékszem, az elmeséltektől most itt eltekintenek.

Szombat, túra: Majdnem lekéstem az indulásról, köszönhető a jól sikerült pénteknek. Meglehetősen ingoványos volt a terep, ráadásul elég korán a csúcsra értem, már ami a pálinkát illeti, úgyhogy Mancibá szoros emberfogása nélkül még mindig túráznék. A HaBárban este jót buliztunk.

Vasárnap: Reggel 9. – szörnyű hasmenés (ez ettől fogva állandó társam volt a héten). A rakparton kis ügyeskedés, kis vetélkedő, majd átvették a szervezők a csodaszép Pillangót. Nagyon zsír a verda, puszi a szerelőbrigádnak, óriási istenek. Felidézem a hajtányverseny tételmondatát: „... gyerekek, bedöglött a Bobby-mobil...”.

Hétfő: 8 órason egyszerűen nem volt lehetetlen, mindent megcsináltunk, vágjátok? Gyönyörű a csapatom, imádom őket. Eljött a filmszemle ugye, ugye? Minden kis Bobby olyan kíváncsi volt a filmekre, hogy fel sem tűnt a zsűriben egy üres szék, így a pontozást aznap este kihagytuk (nem számít!).

Kedd: Egy élmény volt Lackó próbáján, úgyhogy végigmentem rajta. Többször is. (Sanyó próba). No comment. Az aranykerék pedig megtekinthető Bobby rezidenciáján (245)

Szerda: Szerdán hittem el, hogy „én vagyok a legnagyobb gyíkkirály, és megtehetek bármit”. Ahogy beverekedtük magunkat a focidöntőbe, az ember feletti volt. A döntő viszont nem földi halandónak való izgalmakat hozott. A fiúk szíve a helyén volt és kétszeres hosszabbítás után legyőztük a katonákat. Értitek ti ezt?

Csütörtök: A sok piszes haverral összehoztuk a fellegetvárat, nem is akármilyet. Csak úgy áradt belőle a béke. Este pedig velem itta végig a csapat a beavatást, hát persze, hogy olyan könnyen ment.

Kedves Bobbyk. Itt álltok velem szemben, halljátok hát köszönetemet és hálámat, hogy idáig jutottatok. Most nézzen mindenki egy tükörbe, és aki jól érezte magát, elismerően bólintson: EGY CSAPAT VAN KARI NAPOK!

Bobby

Török fürdő, vizipipa, baklava...

Sokat dilemmáztam Kari Napok előtt, hogy legyek jelölt vagy ne. Végül lettem, és nem bántam meg. Kemény volt már maga a felkészülés is. Ha valaki Főkörmányos akar lenni - márpedig én az akartam - oda kell tennie magát a csapatával együtt. Úgy érzem ez sikerült, de kevésnek bizonyult, ugyanis az odaadás és az összetartás mellett sok emberre és szerencsére is szükség van. Ezúton kérek mindenkit, ha a jövőben valamelyik cimbije indul a főkörmányosi címért, és úgy gondolja segít neki és csapattársává szegődik, akkor ne bohóckodjon, hanem ahol csak tud tegyen meg mindent a győzelemért, és vegye ki a részét a feladatokból, ha más nem, akkor túrázni menjen. Azért mondom ezt, mert mi itt buktuk el a karinapokat. Sebj, azért a második helynek is megvannak a szépségei.

Iskolába nem sikerült bemennem ugyan, de nem hiszem, hogy ezen fog múlni a félév vagy a diploma. Nehéz lesz visszazökkeni a "régi" kerékvágásba (isi, labor, zh, stb...), de ez van, végül is ez az elsődleges. Na mindegy, nem papolok tovább. Mindenki vigyázzon magára és a többiekre! Üdv:

MadSah

Angyalbőrben minden kicsit más...

Most, hogy leszereltem, megoszthatok veletek pár hadi titkot a Kari Napokkal kapcsolatban.

A csapatunk fantasztikus volt, akár csak a többi. Na jó, ez nem volt titok. Nehéz mit írni, mivel a sok parti néhány dolgot elfelejtetett. Itt szeretném megjegyezni, hogy külön köszönet a HaBár Team-nek a hatalmas, pörgős bulikért, valamint a Tropicalért, ami nélkül szinte már elképzelhetetlen lenne a Kari Napok. Az utolsó csepp sörig küzdöttünk, sajnos ez sem volt elég. A Sanyó-próbán kis csapatunk 3/4 részének ápolásában részt vett személyeket katonai kitüntetésre terjesztettem elő, kicsit túllőttünk a célon a koktélvásban. A hajtányra nagyon büszke vagyok, annak ellenére, hogy a sebessége nem volt az igazi, a külseje olyan volt, hogy akár Erdélyt is visszafoglalhattuk volna vele. A háborút nem sikerült megnyernünk, de sok csatában megmutattunk, mire képes egy mindenre elszánt, lelkes csapat. Ebben a formában is szeretnék gratulálni az új Főkörmányosnak, a többi csapatnak, fantasztikusak voltak!

Smirnoff tábornok

A Kari Napok egy első éves szemével

Idén is volt Kari Napok, mint azt már az előző KözHírből és a kihelyezett plakátokból tudni lehetett előre. Mi, mint elsőévesek már sokat hallottunk eme hepeningről, a GólyatáBorban, illetve ki-ki a mentorától, stb...

Kicsiny, ám annál lelkesebb csapatunk már március elején megkezdte a felkészülést erre az egy hétre. Megszületett a hajtány terve, elkészültek a plakátok, kigondoltuk a filmet (az előbbiről & utóbbiról majd később). Összegyűjtöttünk sok-sok embert, ám mikor cselekedni kellett volna, kevesen maradtunk. Nagy a passzivitás emberek! A KN során az évfolyamról mindig ugyanazt a tizenöt embert láttam a feladatokon, bulikon, stb... Nem baj, nem tudják, hogy mit hagynak ki! Nekünk meg több sör jutott :)

Szóval megjött a várva-várt március 19-e reggel. Mindenki föltankolva, betárazva kedvenc nedűjéből, indult a túrára. Nagy móka volt, némi sárdagonyázással, patakátúszással. Sokaknak csak a maradandó sérülésekből rémlik valami :)

Vasárnap éjjel indult a hajtányverseny, vártuk nagyon, mert sokat készültünk rá! Megcsodálhattuk egymás racsnis-pumpálós-tekerős-kezes-lábas-csillogó-villogó-sötétbenszáguldó csodajárgányát! Ezen a próbán sikerült az előkelő harmadik (ugye-ugye) helyet megszerezni! A hétfő pihi nap volt, ellenben a Filmszemlén lefárasztottuk magunkat a jobbnál jobb poénokkal, kár hogy a mi filmünk bakisan ment le (nem bírták lejátszani azt a ... feliratot. Na, mindegy). Keddre a Külső-Belső Aranykeréken vetélkedtünk, mindkettőn, számunkra nem várt eredmény született; második helyezés. Itt ragadnám meg az alkalmat, hogy megköszönjem a csapat nevében is Edina segítségét: Köszí Edina! Szerdán áltudományoskodtunk (Vivát Gellért téri rókaszaporulat), valamint ekkor ért véget a külsős csapatok számára a vetélkedés. Ciánék és Keresztapuék is szépen végigküzdötték magukat ezen a pár napon! Utolsó nap főzőcskéztünk, nagyfeladatoztunk, fellelőváztunk, szónokoltunk, népszavaztunk, eredménythirdettünk, sörváltóztunk (mint mindennap), beiktattunk, buliztunk és behánytunk (már aki).

Nagy élmény volt ez a hat nap, mert hat volt, nem kettő, bár néhány szervezési baki igencsak lehangolta a társaságot! A szervezők ezenfelül profi munkát végeztek, megérdemelnék minden elismerést.

És végül, de nem utolsó sorban, az eredmény! Gratula Hey Bobbyéknak az első helyhez, a többi csapatnak a jó eredményhez!!! Számomra a legnagyobb elismerés, hogy maroknyi csapatunk beállította minden idők legjobb első pozícióját, negyedik lettünk, 617 ponttal!!! (Ha jól emlékszem, mert a honlap kicsit érdekes dolgokat mutat :)

Életem egyik legnagyobb bulija volt ez! Büszke vagyok a csapatomra, köszönöm Wettl tanár úr közreműködését a filmben, Magyar István tanár úr felejthetetlen áltudományosát, Edina segítségét, a szervezők szervezését, a HaBár sörét, a Kari Napok létét! Pár év múlva, netán jövőre, megmutatjuk, hogy éles ám a bagett széle :) !!! Vivát Muskotályosok! Vivát Közlekkar!

Möszijő Laca alias Főnök

Kérlek! Lazíts...

Sajnos idén is vége lett a gyereknapiaknak... Csütörtökön sajnáltam, mert el tudtam volna még viselni egy-két napot ilyen alkoholos delíriumban. Első nekifutásra szeretnék köszönetet mondani a szervezőknek, hogy idén is nagyon jól megszervezték a KN-t, és hogy megint meghívtak minket. Köszönjük a csapatoknak, hogy idén is támogattak minket egy-két feladatban, ahol nem voltunk elegendő (például a Sanyó-próbán :), és hogy idén is szimpatikus csapatnak tartottak minket. Köszönöm ezen kívül a csapatomnak, akik fáradtságot nem kímélve vetették be magukat a feladatokba. Gratulálok a Hey Bobbysoknak, hogy idén övék lett a legjobb csapat, viszont a legnagyobb meglepetést nekem az elsősők csapata okozta, akik nagyon-nagyon iparkodtak és szép eredményt értek el. Na kábé ennyi és a végére azt hagytam, hogy Nincs még egy ilyen kar, mint a tiétek, és nincs még egy ilyen Kari Napok sem.

Cián

A cement ki fogja csípni a lábatokat, de majd a halak megvigasztalnak!

Azé ennyire nem vészes a helyzet! Sőt nekem nagyon bejött az egész múlt hét. Minden jó volt, az is amire emlékszem, és az is amit a csapattársaim meséltek el. A túra már megint filmszakadásosra sikeredetten, esős-kelős volt. Ígérjük, a hajtányban jövőre fejlődünk, de erről még nem beszélhetek (Jean Todt megtiltotta). Na az esti partikról is szeretnék áradozni, mert mindig más ágyban ébredtem fel, de ezek estek ki a legjobban. Amire emlékszem, az pörgős, és agysejt ölös volt! Minden csapat szépen hozta, amit kellett! Külön kiemelném békediktátor Bobby teljesítményét a Sanyó próbán (embert így hányni még nem láttam), a többiekét nem követtem figyelemmel, bocs, akkor én is éppen a zacsiba ásitottam. Persze erről a napról Pityu is tudna mesélni, ha emlékezne valamire! Biztos Cíanék is azt érezték, amit mi, hogy nem éreznek semmit! Szóval mindenki odatette magát a csapatunkból, ivott amennyit bírt (sőt...), és a többi csapatból is! Jövőre ugyanígy, de még többen folytatjuk, eszt! Kápisí?

Don Pepe

Keresztapu és a Plug&Play

Amikor megtudtuk, hogy pontosan mikor lesznek a Közlekkari Napok, rögtön eszünkbe jutott, hogy mit is csináltunk egy évvel ezelőtt...

A tavalyihoz képest sokkal nagyobb csapattal, és egy évvel tapasztaltabban várhattuk a feladatokat.

Hogy milyen élményekkel gazdagodtunk a közel egy hetes rendezvényen? Mondhatni „durván” túlteljesítették a feladatok minden várakozásunkat, és ami a lényeg, nagyon jól éreztük magunkat. Leginkább a Hajtányverseny az, ami igazán megragadott minket, és igaz, hogy talán a mi hajtányunk volt a „legvékonyabb”, de jól jellemezte csapatunk arculatát.

Szeretnénk ezúton is megköszönni a szervezők meghívását, amit ígérhetek, találkozunk jövőre is, de akkor már mindenki rettegjen a GTK-s csapattól, mert jövőre győzni jövünk!:-)

Orbán Balázs - Keresztapu

Melos és az Egyesült Állatok „Ma sem rúgtunk be...”

Szokásunkhoz híven idén sem mulasztottuk el leadni a nevezésünket a Kari Napokra, és most sem bántuk meg. De mint tudjuk, a Kari Napok nem a nevezés leadásával ér véget. Akkor kezdődik igazán. Pörgettünk filmet (ami annyira jól sikerült, hogy a Kari Napokon be sem mutattuk, a trailer-t közvetlenül az Oszkár-átadó előtt láthatjátok), összeszedtük minden erőnket (ezt bizonyítja a megszámlálhatatlanságig duzzadt csapatlétszámunk is), és a megfelelő minőségű, és mennyiségű védőital birtokában nekivágtunk a túrának. Bús Melos elnök szigorú önmegtartóztatását és hősiességét mi sem bizonyítja jobban, mint hogy (diet) tepsi épségét nem kímélve két sorstársát is lehozta a hegyről, és közben csapatának himnuszát zengte: „Ma sem rúgtunk be...”.

Színvonalasan bevonultunk és szerenádoltunk, és tudtuk, hogy ennek beavatás lesz a vége. Lett is. Gratulálunk Bobby!

A hajtány is elkészült. Majdnem időre. Csodásan futott törött tengellyel is. Hiszen ilyenre terveztük.

Mivel nem sikerült berúgni, és emlékeink nagyon gazdagok, így nem tudunk egy oldalon mindenről beszámolni. De a jó hír: azoknak, akik nem tudják esetleg önerőből rekonstruálni az eseményeket, szívesen állunk rendelkezésére.

Különbön is felesleges beszámolót írni, mert akik itt voltak látták, akik nem, azok megjöjjenek jövőre. Mert jövőre is lesz Kari Napok.

A végén mindig valami ilyesmi szokott állni: köszönjük a többi csapatnak a részvételt, meg a szervezőknek a szervezést. Mi is köszönjük. Éljen az 5+.

Vivát Közlekkar!

Ps.: Kövinek üzenjük, hogy Willy-t még mindig nem szállítottuk vissza az óceánba...

Melos és az Egyesült Állatok®

**ERKÖLCSI ÉS ANYAGI
MEGBECSÜLÉSRE,
ÉRDEKES FELADATOKRA
VÁGYSZ?**
Ehhez Neked is tenned kell valamit!

**Több mint 170 vállalat!
Több mint 2.400 meghirdetett
pozíció!**

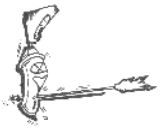
- 47 % műszaki
- 21 % informatikai
- 21 % gazdasági és pénzügyi
- 11 % természettudományi, jogi
bölcsészettudományi, illetve egyéb

www.allasborze.bme.hu

**MŰEGYETEMI
ÁLLÁSBÖRZE**
2005. április 13-14.
Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem,
Központi épület, 10.00-17.00

Ismerd meg lehetőségeidet!
Állásajánlatok • Szakmai gyakorlati helyek
Próbainterjúk • Grafológia • IQ játékok
Vállalati prezentációk

Mediatámogatóink:

EC - PEC - KIFEJTÉS ...

Van, aki utálja, van, aki csodálja. Egyesek küzdenek ellene, mások pedig érte. Talán nincs is a társadalomban olyan ember, akiben ne alakult volna ki valamiféle vélemény a falfirkákról.

...és lőn színáradat a szürke falakon

Jó pár évvel ezelőtt, a nyugati határokon megállíthatatlanul kezdett átszivárogni – többek között – az „utca kultúrája”, a street art. A másik oldalról megközelítve: végre hazánkba is elért Amerika oly gyakran említett szabadszelleműségének egy lehellete. Megihletve az itthoni ifjakat – akár a zöld foltok az elfelejtett tízóra szendvicsen – terjedni kezdett egy új, minden eddiginél merészebb művészeti ág, a graffiti.

Ha harc, hát legyen harc

Fecnire skiccelt feliratokból táplálkozva megszülettek a falra festett üzenetek, motívumok, amelyek elindítottak valamit, ami azóta sem hagy nyugodt álmokat sem a firkászoknak, sem a nyomukban járó rendőröknek. Nekünk, leendő közlekedésmérnököknek legkevésbé közömbös a vasúti járművek, metrókocsik, villamosok bepingálása. Be kell látnunk azonban, hogy ezek azok az eszközök, melyek állandó mozgásukkal, nagy távolságok megtételével a legalkalmasabbak arra, hogy teljesítsék a graffiti valódi célját; nekik jutott a szerep, hogy hírül vigyék az üzeneteket szerte a városban, az országban. Mit is a-

karnak mondani? Talán, hogy merj alkotni – de lehet, hogy csak annyit: csakazértis! Ami biztos, hogy a - joggal kétségbeesett – MÁV az elsődleges áldozat. Nemrégiben tettek egy kísérletet a tűzszünet megkövetésére, de az hamar kudarcot vallott (kocsikat és tűzfalakat ajánlottak fel

szabad prédának). A harc hát folytatódik, immár a graffitisek között is: az indulatos megnyilvánulások, „jókívánságok” gyakran felkerülnek a Goldmann György tér aluljárójának nyirkos falaira is, a hetente változó mintázat körítéséent.

Ars poetica

Bizonyos, hogy nem minden rajz értékes, amiről alkotója úgy véli, érdemes megörökíteni azt például a Petőfi híd korlátján, vagy a vonat ülésein. Én azért óvva intek mindenkit

attól, hogy a gépiesen rongálókkal (őket hívják toy-nak) egy kalap alá vegye azokat, akik nemzetközi hírnévvel rendelkeznek, pontos, pozitív célt képviselnek, képzik magukat, mindössze az egyéni megvalósulás útját az utcák vagy egyéb ingóságok megszínésében látják.

Mikor nem kell elfutni...

Szerencsére hazánkban is felfigyeltek rá, hogy megfelelő körülmények között jól kiaknázható az utcai festők tehetsége. Egy budapesti egyesület október óta várja a látványterveket, melyek a főváros összképét javíthatják. Tavaly nyáron nagyobb mérvű élő graffiti - festést és - kiállítást szerveztek a Felvonulási téren. Idén is várható hasonló esemény. Érdekes figyelni a galériák hirdetéseit is, legutóbb az egyre divatosabb matricákból és sablonokból nyílt tárlat fővárosunkban. Vidéken sem rossz a helyzet, márciusban Szombathelyen gyönyörködhetek az érdeklődők a „firkákban”.

Aktualitásokért érdemes elmerni a graffiti.lap.hu oldalán, ott rengeteg linket találni.

Gábor

Az oktató is volt ember...

Ez alkalommal a közlekeseknek inkább ismerős Nagy Zoltán tanár úrral beszélgettem a diákéveiről, az utazásairól és szakmáztunk is kicsit.

Az egyetemi évekről pár szót...

A '80-as évek elején kezdtem ide járni, egész a '90-es évek elejéig, egyszer végigjárva, mint nappalis, majd később posztgraduális szinten, itt ezen a tan-széken.

Miért választotta ezt a pályát?

Igazság szerint nem én, hanem egy barátom választotta, ő fedezte fel, hogy van ilyen hogy közlekedésmérnöki.

Én máshova jelentkeztem, ténylegesen máshova is vettek fel, máshol is kezdtem az egyetemi tanulmányaimat. Először el akartam menni hangmérnöknek a Szovjetunióba, aztán meggondoltam, hogy talán az nem igazán jó ötlet. Majd családi hatásra – a papám erdőmérnök – Sopronba kerültem, ott el is kezdtem az egyetemet, csak aztán rájöttem, hogy más elmenni Sopronba kirándulni, és más egyébként ott lenni hosszabban. A harmadik hónap után nekem már nagyon nem ment a „kisvárosi élet”, visszamenekültem Budapestre. Akkor volt az, hogy egy barátom idejárt, és mondta, hogy ez egy nagyon jó hely. Átjelentkeztem ide és így kezdődött. Menet közben ismertem és szerettem meg a szakmát, és annyira megszerettem, hogy itt is maradtam.

Szeret tanítani?

Röviden igen, de a történet ennél azért egy kicsit hosszabb. A mai gyakorlati ellentétben én nem a tanulmányaim befejezése után azonnal lettem oktató. Több részletben, kívülről csöppentem az oktatásba, mivel az egyetem elvégzése után egy jó darabig tényleg gyakoroltam a szakmát. Nevezetesen metróépítéssel és városi tömegközlekedéssel foglalkoztam. Az akkori nagy beruházó cég tervezési főmérnökségén voltam hálózattervező mérnök. Így utólag azt kell, hogy mondjam, hogy akkor, a 80-90-es évek fordulóján még rendes léptékben zajlottak a folyamatok. Finnországból voltak akkor diplomatervezőim, akik ide jöttek megnézni, hogy hogy néz ki egy nagyvárosi tömegközlekedés, mert hoz-zánk képest náluk minden kicsiben zajlott.

És hát ma, jó lenne, ha a finnek hozzánk jönnének tanulni. Ennyit változott a világ azóta, mindössze másfél évtized alatt. Elhalt az az alkotási folyamat, hisz mindnyájan tudjuk, hogy mennyire sok metró építettünk...

Gyakorlatilag az a tervezés amiben én egy évtizeddel ezelőtt részt vettem, még ma is terv fázisban van. A tervezői munka kiüresedésével, kvázi helyet keresve – hogy mivel foglalkozhatnék – kerültem az oktatás közelébe, de ez sem volt nyil-egyes.

A hálózattervezést akkor már számítógéppel csináltuk, tudom mai szemmel ez nem meglepő, de én még olyan korszakban jártam ide, amikor az egyetemi évek alatt nem láthattunk PC-t, mert még nem létezett. Én diplomaterv készítés időszakában láttam először testközelből. Mivel kevesen ismerték a számítógépet, ebből akkor jól meg lehetett élni – szoktam is mondani: *tanult embernek nincs párja*. Egyébként is számítástechnikából elég erős voltam, tehát minden ami gépköze-li, ami programköze-li volt, az ment jobban, ilyen témából is írtam a diplomámat. És ezért valahogy úgy alakult a pályám, hogy számítástechnikát kezdtem tanítani, így kezdődött a tanári pályafutásom.

Így kerültem a Mérnökto vábbképző Intézetbe, ahol nagyon sok tanfolyamot tartottam, szóval mielőtt elkezdtem itt az egyetemen nappalisokat tanítani, addigra már meglehetősen jó rutinom alakult ki, hogy hogyan lehet szakmai közönségnek szakmáról előadást tartani. Tánczos professzorasszony pont egy ilyen tanfolyamon látott, ahol történetesen töke-allokáció Excelben történő megoldását magyaráztam, és azután hívott meg ide erre a tanszékre. Jó érzés olyanokkal együtt dolgozni, akik egykor a tanáraink voltak, és külön öröm, hogy mostanra a tanít-ványaim közül páran itt a tanszéken közöltünk „csiszolódnak” tovább.

Van jelentős különbség a nappalis diákok és a tanfolyamosok között, mint „emberanyag”?

Ha szó szerint értelmezem a kérdést, akkor azt kell, hogy mondjam, hogy nincs. Én inkább a tanulás céljában látom az igazi különbséget. Annak, aki fizetős tanfolyamra elmegy, annak nyilván más a belső motivációja, mint aki egy 5-6 (7-8) éves tanulásra adja a fejét, ez utóbbi sokszor csak egy tárgyat lát, a másik meg, azért az egy tárgyért jön be, persze, hogy jól akarja megcsinálni.

Én is voltam diák. Nagyon jól tudom, hogy a hallgató fejében sok esetben arról van szó, hogy egy tárgyat ki kell pipálni, a diploma megszerzésének egyik állomása, egy kötelezettség, amin valahogy át kell „esni”. És nagyon sokan a minimál-konceptió mentén haladnak, nevezetesen: „... hogy lehet pont annyit csinálni, amivel pont meg lehet szerezni...”

Ön milyen diák volt? /Ilyen szem-pontból/

Ha marketingolok, akkor azt mondom, hogy egyenletesen fejlődő, ha nem „fényezni” akarom magam, akkor azt mondom, hogy ami a diákéletbe belefért, azt megjártam. Az egyetem mellé járó típust is ismerem - saját bőrömön -, én se 5 év alatt végeztem. Az elején főleg az számított, hogy jól érezzem magam, megtaláljam a saját helyem. Egyetemi klub rendező voltam, akkor még volt olyan, hogy Közlek-lik, ami hasonló volt, mint az E-Klub. Szombatonként az ember rendező volt, bulizott, én ezen kívül még a KEK-re jártam jazzklubba, a zenét - mint említettem, majdnem hangmérnök lettem - imádtam, imádom a mai napig is, ez amolyan hobbiszinten megmaradt.

Tehát úgy kezdtem, hogy majdnem az eltanácsolás határáig ki bírtam játszani a lehetőségeimet, mint amikor egy vívót a 2 méteres vonalra állítanak, hogy most már nem lehet hátrálni. Arra vagyok nagyon büszke, hogy amikor a 2 méteres vonalról elindultam (akkor erősen számolták, hogy hány utóvízsgája van az embernek), onnan kezdve 0 db utóvízsgával, egyre több jó jeggyel haladtam, a végén pedig miniszteri dicsérettel diplomáztam.

Na erre mondtam azt, hogy foko-zatosan javuló....

Ez átlagot tekintve az elején valahol a 3 körül lötyögött, és aztán ez fölment 4 körülire.

Úgy tudom szeret utazni, és hogy sokat is utazott...

Itt kell egy kis történeti magyarázat.

Ti huszonévesen eljuthattok bárhova, anyagiak és szándék kérdése, hogy hova utaztok. Nekem ebben a korszakomba még olyan volt a szituáció, ha lett volna rá pénzem, akkor se biztos, hogy elengednek, egyszerűen abból adódóan, hogy 3 évente kérhettünk egyáltalán útlevelet. Az ember úgy nőtt föl, hogy az utazás „az élet nagy lehetősége és ajándéka” – ami mellel igaz –, de a rendszer is rákényszerített, hogy így gondolkozzunk.

Az egyetem alatt dolgoztam, hogy megkeressem a rá valót, mert néhányan barátaimmal kifigyeltük, hogy ha mégis megvan az útlevél, akkor pl. InterRail-lel teljes Európát körbe lehet vonatozni. Volt olyan hely, ahol nem az volt az érdekes, hogy hova megyünk, hanem hogy mivel. Így amikor eljutottunk Franciaországba, elmentünk TGV-vel Lyonba, hogy utazzunk egyet TGV-vel is, és ha már ott voltunk elmentünk Marseilles-be, és onnan Cannes-ba, ha meg már Cannes-ban voltunk elmentünk Monte Carlo-ba. Néha csak úgy adta egyik hely a másikat, a szituáció sokszor megteremti a lehetőséget.

Gyerekkori álmom volt, hogy olyan jó volna az összes kontinenst bejárni, és végül is megadatott, hogy – ha nem is bejártam – de mindegyiken előfordultam. Ez úgy kezdődött, hogy át akartam menni Amerikába, hogy lássak egy másik kontinenst is, és amikor egyszer átmentem, kiderült, hogy oda át lehet menni. És az is, hogy ott jól lehet menedzselni a dolgokat, mert egy nagyon kitalált világ, tehát működik az utazás, ha autót bérelni az ott lesz, ha szállást foglalsz az is, ott mindenki örül annak, ha valamit fogyasztani akarunk, abszolút maximumra járatott fogyasztói társadalom. És miután ezt egyszer megízleltem, ez úgy bejött nekem, hogy hatszor átmentem az USA-ba. Nekem az a kedvenc helyem egyébként – turisztikailag.

Ezek mind magánutak voltak vagy volt köztük szakmai is?

Egy kivételével formálisan mind szakmai út volt, konferenciákra mentem, de teljesen saját szervezésben, ami azt jelenti, hogy pl. egy 3 hetes kinttartózkodásban volt 3 nap konferencia is.

Pl. egyszer elmentünk Chicago-ba konferenciára és onnan átrepültünk Hawaii-ra, hogy nézzük meg azt is. USA-n belül a repülés egészen más, elmenni

Hawaii-ra az alig különbözik attól, mintha itthon valaki Budapestről elmenne a Balatonra. Van olyan város, ahonnan több mint napi húsz járat indul, azt is mondhatnám, hogy majdnem HÉV sűrűséggel el lehet jutni mindenhova. Nekünk ez picit furcsa, nem élünk ekkora léptékben.

Kicsit vissza.

Miután megszűnt úgymond a hely, ahol először dolgozott, nem ábrándult ki egy kicsit? Legyen az egy metróépítés, hogy mennyire elhúzódik, hogy hiába a sok tervezés...

Mondhatnám, hogy is. De főleg a mai fejemmel - egy idő után már bölcsőbb az ember - igazság szerint nem a szakmából ábrándultam ki. Ezek a dolgok, hogy így alakultak, józanul be lehet látni, hogy nem a szakma hibája, ha mégis, akkor inkább a szakma érdekérvényesítő képességének a hiánya lehet, ami ezt okozta. Én egy picit máshol keresem, és találok meg ennek az okait. Ha az ember megnézi, hogy a közlekedésen belül – legalábbis nagyon sok helyen – a döntési pozíciókban nem közlekedésiek, nem szakmabeliek vannak, és igazából itt van a dolgok rákfenéje. Ma a közlekedéshez is legalább annyian értenek, mint a focihoz, tehát nem arról van szó, hogy a közlekedésiek szakmailag felkészültek-e, vagy meg tudják-e csinálni. Látjuk is az eredményeket!

Mire lehet ezután menni?

Egyszerű a tanácsom, bár a fiataloknak - ezt tudom - nehéz belátni, de nevezetesen sok türelem kell. Egyébként az élet általános kezelésében is nagyon hasznos, ha valaki rendelkezik a türelem fantasztikus képességével.

A helyzet nem kilátástalan, mert akiben van képesség és szorgalom, az akkor is tud értelmeset csinálni, ha szembeszel fúj – csak kicsit nehezebb és hosszabb ideig tart. Környezetünkben szükségszerűen be kell következnie olyan pillanatoknak – csak az a kérdés, hogy ez mennyi ideig tart –, amikor már ezen szakterület elmaradása, lemaradása olyan hiányt jelent, hogy a közlekedést tagabban értelmezve is fokozottan fogják fejleszteni.

Az, hogy egy fiatal hogy érez rá, ez egy picit szerencse kérdése is. Előre

nagyon nehéz megmondani, hogy a következő 5 évben inkább logisztikusnak vagy vasutasnak vagy várostervezőnek jó lenni, melyikbe érdemes energiát fektetni.

Mi a véleménye a 4-es metró építéséről?

Nem is merem megfogalmazni, annyira lesújtó. Gyakorlatilag, másfél évtizeddel ezelőtt már voltunk olyan állapotban, hogy a szegélykő szintjéig „meg volt rajzolva”. Ezen nem szabadna ennyit gondolkozni, mondjuk ha volna már vagy 20 metróvonalunk, akkor talán elgondolkodhatnánk, hogy a 21. kell-e. Én metró vonatkozásában azon az állásponton vagyok, hogy egy ekkora léptékű városnak, ahol ilyen a felszíni közlekedés állapota, a komoly tömegközlekedési gerinchálózat nagysága, itt kis túlzással egy jódarabig teljesen mindegy lenne, hova fűrnánk egy újabb metrót, nekünk az jó lenne. Előbb vagy utóbb az emberek rászerveznék az életüket.

Azért kicsit kiábrándító a helyzet...

Kell egyfajta kitartás, hit, hogy az ember egyszer el fog oda jutni. Erre is utaltam, amikor azt mondtam, hogy a hétköznapi szintjén szükség van a türelemre is. Itt lehet csinálni dolgokat, csak azt nem lehet hinni, hogy 5 perc alatt. A mi szakmánk ennél hosszabb léptékű dolgokról szól!

Nagyon köszönöm a beszélgetést és a biztató szavakat is...

Gitka

Itt repül a kismadár...

Itt a tavasz, felébredt a természet mély, téli álmából, újra zöldellnek a fák, csicseregnek a madarak és nem utolsó sorban: a lányok is kezdik levetni téli ruházatukat, egyre többet mutatva meg magukból, egyszerűen: van mit fotózni.

A digitális gépek árának csökkenésével egyre többen vesznek maguknak ilyen gépet, hiszen az új technika révén a képeket az exponálás után közvetlenül láthatjuk, nincs szükség filmre, nem kell laborba járni, előhívatni. A hibás képeket azonnal törölhetjük, ami jelentős pénzmegtakarítást jelent. A kész képeket könnyedén számítógépre menthetjük, nem kell scanneléssel bajlódni. Azonban ahhoz, hogy ne csak fényképezzünk, hanem fotózzunk is, olyan képeket létrehozva, amilyet szeretnénk, először meg kell ismernünk a fotózás alapfogalmait, a digitális gépünk tulajdonságait, határait, az alapvető kompozíciós beállításokat. A cikkben digitális kompakt gépekről lesz szó, nem csak azért mert ezek a legelterjedtebbek, hanem mert megtakarított ösztöndíjunktól ezek mindenki számára elérhetőek.

A kompakt gépek onnan kapták nevüket, hogy a vaku és az objektív is integrálva van a gép vázába. A digitális tükörreflexeseknél (D-SLR) nem, ezek a gépek tudásukban és funkcióikban a filmes típusokra épülnek, az analóghoz hasonlóan cserélhető az objektívük, nagyobb tudásúak, mint a kompaktok, de árban ezek többszörösei.

Digitális gép vásárlásánál a legfontosabb szempontok szoktak lenni: maximális felbontás, optikai zoom értéke, memóriakártya típusa, manuális állítási lehetőségek, kijelző mérete. A mai kompakt gépek leg többje 3-5 MPixel felbontás között dolgozik (ez szabja meg, hogy az elkészült kép milyen méretű lesz, illetve laborban mekkorára lehet nagyíttatni minőségromlás nélkül a képet). Optikai zoom tartományuk általában 3xos (mennyire lehet ráközelíteni a témára), de jobb kompakt gépek esetén elérheti a 10x-t is. Memóriakártyákból számos típus létezik (Compact Flash, Memory Stick, Secure Digital, xD stb.), ezek leginkább gyorsaságban (leggyorsabb és egyben legdrágább is jelenleg az xD), térnek el egymástól, az adott gép típusa szabja meg milyen kártyát használhatunk hozzá.

Egy átlagos fotós legtöbbször megelégszik az automatika által beállított értékekkel, vagy motívumprogramokkal (sport, porté, tájkép stb.), ekkor minden szükséges értéket (záridő, blende, WB, ISO) a gép maga állítja be, de ahhoz, hogy igazán szép és egyedi fotókat hozzunk létre, ez legtöbbször nem elég. Ehhez ismernünk kell az alapfogalmakat. Az expozíciós idő vagy záridő a zárszerkezet nyitvatartásának idejét, az objektívben lévő rekesz vagy blende nagysága pedig az adott idő alatt áthaladó fény mennyiségét határozza meg. A WB a fehéregyensúlyt jelenti (napos idő, borús égbolt, neonfény, lámpafény stb.), ez a kép színtónusáért felel, míg az ISO érték a digitális kamera „filmjének”, a fényérzékeny chipnek (Charged Coupled Device) az érzékenységet jelenti. A jobb kompaktokon legalább a záridőt, a blende értékét és a fehéregyensúlyt állítani lehet. A menütárcsa „S” állásában az általunk meghatározott zársebességhez választ megfelelő rekeszt a gép, míg „A” állásban a kiválasztott rekesznyíláshoz a megfelelő záridőt rendeli. A záridő géptípustól függően 1/2000 s-től 15 s-ig is tarthat (tükörreflexeseknél akár 1/8000-30 s között). A blende értéke a csúcskompaktoknál 2.8-8 között szokott változni. A rekesz értéke fordítottan arányos az átengedett fény mennyiségével, például a tág rekesz 2.8-4 blendeérték között van. A helyes WB kiválasztása rossz fényviszonyok között néha elég nehéz, érdemes különböző állásban próbaképeket készíteni a színhűség érdekében. A nagy ISO érték képzajosodást okoz, ezért ajánlott minél alacsonyabb értéket választani, ha szükséges hosszabb záridő mellett. Legtöbbször azonban az ISO100 a megfelelő kompakt gépek esetén.

Miután fejünk majd szétreped az újonnan szerzett tudástól neki is állhatunk képeket készíteni :). Mit érdemes fotózni? Fákat, bogarakat, padot, követ, kocsit, nőt, padlót, jeget, szöveget, kék eget, vagyis mindent. A fényképet a fotós és a gép együtt készíti el, ha választani kell: a fotós szeme,

képzelete és tudása a lényeg. Természetesen a kreativitás mellett tudnunk kell kezelni a gépet is, na de mi most már olyan okosak vagyunk, hogy ez nem jelenthet gondot :).

Ha már megvan a „fotóalanyunk”, akkor már „csak” a kompozíciót kell megszerkesztenünk, helyesen beállítani a gépet és exponálni. A jó fotó nem túlszűfolt, csak néhány kiválasztott motívum uralkodik rajta, a néző számára egyértelmű, mit szeretnénk bemutatni. Három technikai eszközzel érhető el a kívánt hatás: jó nézőpont kiválasztásával, megfelelő zoomállással és a tudatos élesség-mélység-élesség szabályozással. Zoomolással vághatjuk ki a képből a nem kívánt részeket, a mélységélességgel pedig hangsúlyozhatjuk a mondanivalót (tág rekeszt alkalmazva az lesz éles a képen, amire fókuszálunk, a távolabbi dolgok, a háttér összemosódik). Fontos, hogy a kiemelt téma a kép nagyobbik része felé nézzen. Érdemes az arányokra is ügyelni, törekedjünk az aranymetszésre (a főtémának nem a középpontban, hanem a kép valamelyik harmadában kell elhelyezkednie). Tárgyfotóknál átlós szerkesztéssel növelhetjük a kép dinamikáját.

Remélem valamennyire sikerült e rövid cikkben mindenki érdeklődését felkelteni eme szép hobbi iránt. Sajnos egy ideje nem működik a Fotókör, jó lenne beindítani. Akinek bármi kérdése van a témával kapcsolatban, vagy csak tanácsot szeretne kérni, nyugodtan keressen meg mailben: pjano@bgk.bme.hu

Yanooka

2005 - A futás éve

A BSI (Budapest Sportiroda), mint a futás és az egészséges életmód elkötelezett híve az idei esztendőre meghirdette a FUTÁS ÉVÉT.

“Napjainkban, amikor elkeserítő és megdöbbentő statisztikák látnak napvilágot Magyarország lakosságának egészségi állapotáról, szükséges közösen cselekednünk.

A tettek sorában az egyik - szerintünk nagyon fontos - elem az, hogy azok számára, akik hajlandóak tenni egészségük megőrzéséért, illetve visszaállításáért, színvonalas, élményekkel teli sportrendezvényeket szervezzünk nemcsak Budapesten, hanem szerte az országban.

A futás és a gyaloglás azon mozgásformák közé tartoznak, melyek segítségével a legtöbb egészségkárosító tényező ellensúlyozható, illetve megelőzhető.” - mondta a BSI ügyvezető igazgatója.

De az egészségen túl fontos még a jó kondíció és a mozgás öröme. A futás az egyik legegyszerűbben kivitelezhető sport, csak egy jó cipő és egy kis elhatározás kell hozzá. Bárhol, bármikor

üzhető, bármely korban elkezdhető, hatékony, és boldogságot okoz. De ha csak egy kis kikapcsolódásra vágysz, arra is remek lehetőség, van idő átgondolni a dolgokat, olyankor nem zavar senki. És most itt a jó idő, akinek van ideje, azt a Margitsziget több, mint 5000 m-es műanyag pályával várja. A sérülésmentes, harmonikus, könnyed mozgáshoz szükséges a pihent, jó tónusú, fájdalommentes izomzat. Az izmok a futás során kis terjedelmű, ismétlődő mozgásokat végeznek, ezért hamar merevednek. Ezért fontos a bemelegítés, és utána a nyújtó, lazító gyakorlatok.

Aki sportolt valaha, tudja hogy mennyire fontosak a fejlődés szempontjából a versenyek. Ez futásnál, még inkább igaz, aki csak kedvtelésből, fut, annak is remek élmény és tapasztalatgyűjtés lehet egy versenyen való részvétel, a felkészülés és a teljesítmény öröme, a kitűzött cél elérése. És nem kell maratoni távokban

gondolkodni, rengeteg 5-10 km-es verseny van és nemcsak Budapesten, hanem szerte az országban. Aki már régebb óta fut rendszeresen, annak remek alkalom kipróbálnia magát egy futóversenyen, aki még most kezdi el, annak legyen egy cél pl. egy augusztusi rendezvény.

A futas.lap.hu oldalon megtalálhatók gyakorlatilag mindent, jó tanácsokat, edzéstervet kezdőknek és nem kezdőknek is, az idei év versenynaptárait (és nemcsak a BSI szervezésében).

Én tudom: hogy futni egészséges, azt elhiszi mindenki. Az, hogy okossá és boldoggá tesz, talán még az is mindenkinek hihető - mivel már sokan hallottak a keresztkapcsolatokról az agyban, amik a futás eredményeként megsokszorozódnak. Valamint az endorphinokról, ami a legális futó kábítószer.

Gitka

Borsodi gyors

HaBár

Szórakoztató és Élménycentrum
www.habbar.hu
Baross Gábor Kollégium XI., Bartók Béla út 17.
(06/1) 463-29-03
(06/70) 290-69-58

Szolid árakkal
Háromféle csapolt sör
Folyamatos akciókkal
Italkülönlegességekkel
Sör Ropogtatnivalókkal
Csocsóval, Dart's-szal

Várunk benneteket szeretettel
Hétfőtől - Csütörtökig 19:00 - 2:00 -ig
(Hétfévenként rendezvényszervezésével)

A Közlekkék hivatalos klubja...

Új idők mozija

Az az igazság, hogy amióta először láttam a nagymamáméknál videómagnot (lehettem vagy tíz éves), szeretem a mozgóképet. Szüleim sem tudtak leszoktatni róla (a videótéka legnagyobb öröme), és talán csak Isten tudja, mennyi filmet láttam ezideáig. De ahogyan ültem *A kör 2.* című mozin, azon kaptam magam, hogy inkább foglalkozom a szomszéd páros állandó susmusával, a popcornos zacskók zörgésével, mint a filmmel. Eszembe jutott, hogy annó a múlt században is megesett velem ugyanez a szitu, akkor *Az elveszett világot* néztük, én pedig keményen rászóltam két kisserácra, de többet nem foglalkoztam az üggyel. Bezzeg most!

Vajon mi változott?

Türelmetlenebbé váltam? Alacsonyabb most az ingerküszöböm?

Hangosabbak a szomszédok? Talán *Az átok* fenyegető atmoszférája (meg az, hogy olyan hülyeségekkel nem fárasztott mint például történet...) után ez már csak gyenge utánérzés?

Elmélyült gondolataimból (melyek a magyar televíziózás mély színvonala, a humánértékrend degradálódása és önpusztító életmódom vélt vagy valós összefüggései körül forogtak) körmeit a karomba mélyesztő barátnőm ébresztett, és ezzel meg is találtam a választ a kérdésemre. A film változott.

Alapvetően pozitívan állok hozzá minden horrorhoz, A kör az egyik

kedvenc ijesztgetős filmem, kicsit úgy van az ember az ilyen típusú művikkal, mint a férfiak a nőkkel: se velük, se nélkülük. Kell néha egy kis borzongás! A nyolcvanas-kilencvenes évek nem kedveztek túlzottan a horror rajongóinak, tulajdonképpen a bulizós-sikoltós-menekülő-jólmegölős (az összes *Rémálom*, *Péntek 13.*, *Texas-i láncfűrész*, *Halloween*, *Tudom, mit tettél...*, *Rémségek könyve* ide sorolható) filmekén kívül alig volt egy-egy valamirevaló horror, a sorból egyedül talán a *Sikoly* első része

tűnik ki, az is kizárólag önironikus-ságának köszönhetően (meg persze meglepő végkifejletével). Aztán jött a feltámadás: M. Night Shyamalan váratlanul óriási sikert ért el a *Hatodik érzékkel*, és Hollywood felfigyelt a távol-keleti horrorfilmes eszközöket is használó rendezőre, a természetfeletti jelenségekkel foglalkozó

forratókönyvek pedig ezután könnyebben kaptak szabad utat a stúdióknál (másképp hogyan forgathatták volna le a *Félelem.com* című borzadályt).

Aztán jön 2002, és a megfelelő film (*Ringu*) kerül a megfelelő kezekbe (Gore Verbinski; *A Karib-tenger kalózzai*), így megszületik *A kör*. Jellemzője, hogy a hangsúly

nem a folyamatosan mutatott, kiszámítható ijesztgetésen van, hanem egy rejtély megoldását követjük figyelemmel, Verbinski (az operatőr által megteremtett borongós-esős időjárás segítségével) szinte a film részévé teszi a nézőt, ritkán rémít meg, de a film hangulata sokkal mélyebb nyomot hagy bennünk.

És itt a bibi a második résszel. Mivel folytatásról van szó, a rendezőnek (Hideo Nakata; *Ringu!*) kevés lehetősége van úgy fenntartani az érdeklődést a film végéig, mint az első rész esetében, mert bár van egyfajta újabb rejtély (mit akarhat még Samara a szerencsétlen kisseráctól?), de ezzel a szituációval azért nehéz azonosulnom, főleg úgy, hogy a film a gyereket megvédeni akaró anyáról szól (csak összehasonlításképpen: hányan nézték meg lopva a fényképüket az első rész megtekintése után, csak hogy aztán mosolyoghassanak egyet?). Ezzel nem azt mondom, hogy a film rossz, a rendező azért profibb annál, hogy ne tudja a szívbajt ránk hozni egy párszor, de az a furcsa érzés elmarad,

ami *A kört* követte. Rosszabbat soha, de inkább jobbat!

Ha pedig már természetfelettiről esett szó, jöjjen az ehavi képregény-adaptációnk, avagy Keanu Reeves visszatér. A *Mátrix* teljesen felesleges két utolsó része után végre ismét jó filmben láthatom viszont egyik kedvenc színészetet (a *Féktelenült* vagy

százszor láttam videóján), aki a *Constantine – A Démon-vadász* című filmben alakítja a címszereplőt. A sztorira nem pazarolok sok szót, a menny és a pokol küzdelméről van szó, valamint az egyensúlyról, amely olyannak tartja fenn a földi világot, amilyennek mi, halandók látjuk (magyarul: semmi közvetlen érintkezés egyik oldalról sem, csak kísérteni lehet, direktben megjelenni nem). John Constantine azon kevés emberek egyike, aki látja a túlvilág megjelenő teremtményeit, foglalkozására nézve pedig a gonoszokat üldözi vissza a pokolba, oda, ahová nem sokára neki is mennie kell. A filmet azoknak ajánlom, akik nem ódzkodnak a keresztény vallás tézisein alapuló, de azokat kissé szabadon értelmező comic-megfilmesítéstől, és egy olyan megfáradt hőstől, aki többet szív, mint kezdő közlekkáros a „K”-ban. A mozijegyért (kfm, kfm) cserébe viszont kapunk egy bűgő hangú rendőrnőt (Rachel Weisz; *A*

múmia, *Ellenség a kapuknál*, *A napfény íze*), egy cinikus Gábrielt (Tilda Swinton; *A part*, *Vanília égbolt*), valamint az egyik legjobb Lucifert, aki csak mozivásznon valaha megjelent, az örökké orosz alakító Peter Stormare (persze nem előzi meg Gabriel Byrne-t az *Ítéletnap* Sátánját).

Egy kis játék:

1. A múlt havi cikkemben volt egy tárgyi tévedés, aki megtalálja írja meg a kozhir@kozlekkar.hu-ra!

2. Ki mondja, kinek, melyik filmben?

-Pszichó, te fedezed a seggünket! ...Lécci!

-Miért fájnak a szemeim?

-Mert még sohasem használtad őket.

-Anyuci nagyon pipa...

Kövi

Émile Ajar Előttem az élet

Szevasztok! Sokat gondolkodtam, hogy a könyvajánlóba erről a könyvről, vagy a *Csipike az óriástörpé-ről* írjak. Végül úgy döntöttem, hogy ebből talán többet tanul az ember, főleg, ha elmúlt 5 éves. :)

A regény Párizs nyomornegyedében, Belleville-ben játszódik 1970-ben. Egy 14 éves arab származású kurvagyerek gondolataiba pillanthatunk bele E/1-ben, miközben bemutatja nekünk mindennapi életét. Egyedi világlátása, szókinése, szókimondása már az első pár mondat után lebilincseli az olvasót. Ami az életben szörnyű, kegyetlen, groteszk, azt mind természetessé, emberivé, átérzhetővé teszi.

Főhősünket Mohammednek hívják, de mindenki csak Momonak szólítja. Kiskorában kerül egy kiöregedett, jólelkű prostihoz, „Rosa mamához, akinek sokszor meggyúlt a baja az élettel, mert ráadásul zsidó is volt”. Az öregasszony rajta kívül más kurvagyereket is befogadott, ebből élt. Az anyák fizettek, ő meg nevelte a kölyköket a „kurvabömböldjében”.

Momo szemén keresztül megismerhetjük az egész negyedet: Rosa mama gondját, aki egyébként „gyalog lakott a hatodikon”, a környék néger lakóit, akikről kiderül, hogy „nem igaz, hogy mind egyformák. Ha az ember hozzászokott a sötéthez, akkor Szombor néni egyáltalán nem hasonlít már Dia úrra”. A „maga nemében páratlan” Lola asszonyt, a buzimacát, aki két mellel és pár katonahormontablettával ezelőtt férfi nehézsúlyú szenegáli boxbajnok volt, és több jószág és emberség szorult belé, mint bárkibe a környéken. Az öreg szőnyegárut, Hamil urat, aki Momo szerint: „nagy ember, de a körülmények megakadályozták, hogy az legyen”. Aszelid, öreg Katz doktort, és még sok érdekes egyéniséget.

A könyv - csakúgy, mint az élet - nem csak szép dolgokról szól. Kiderül, hogy „Rosa mamának több-személyre szóló betegsége van”. Ezek a betegségek legyőzik az asszonyt, ami megkeseríti a végét, de Momonak sikerül találni egy szerető családot.

Aki kedvet kapott a regényhez az a könyvtárak eldugott sarkaiban, valamint egy-két antikváriusnál, esetleg Libri könyvesboltokban bukkanhat rá!

Jó szórakozást!

Koko

Öntevékeny körök

Nagyon sokszor hallani ezt a kifejezést, de vajon mit jelent, mit foglal magába, ki lehet tag, ki alapíthat ilyet. Ezekre a kérdésekre adunk választ.

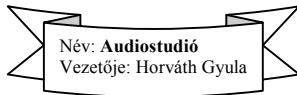
A öntevékeny körök azért jöttek létre, hogy a kisebb hallgatói csoportosulások valamilyen hobbi szintén üzőtt foglalkozást szervezeten végezzenek, és ennek eredményeként mások számára is élvezhető dolgot állítsanak elő. Tagja bárki lehet, aki a BME Közlekedésmérnöki kar Hallgatói Önkormányzatának is tagja, vagyis minden beiratkozott, alapfokú képzésben résztvevő hallgató. Minden körnek kell, hogy legyen Szervezeti és Működési Szabályzata, amit a Hallgatói Képviselőnek kell benyújtani, ők döntenek el, hogy megalakulhat-e az új kör. Ha bárki új társaságot akar alapítani, vagy csatlakozni szeretne valahova, vagy csak kérdése van, az keresse Horváth Péter Róbertet, vagy a www.kozlekkar.hu címen talált elérhetőségeket.

Most nézzük, milyen öntevékeny körök is vannak:

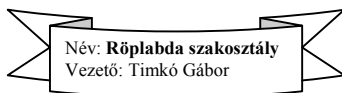
Név: **Kerékpáros Klub**
Vezető: Unzeitig Ákos

Az EHK tulajdonában lévő biciklik karbantartása és kölcsönzése a csoport fő tevékenységi köre. Iskolaidőben a kollégiumból lehet bérelni a kerékpárokat, nyáron pedig a balatonlellei táborban vannak. Nyakunkon a jó idő, kétkerékre fel!

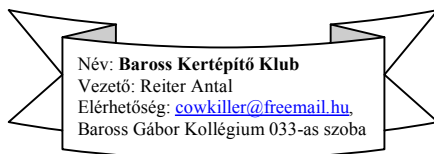
Név: **Audióstúdió**
Vezetője: Horváth Gyula

A kör három állandó tagot számlál, és a kari, kollégiumi rendezvények, események hangosításával, esetleg megvilágításával foglalkozik. A felhasznált eszközök javítása, karbantartása is az ő feladatuk

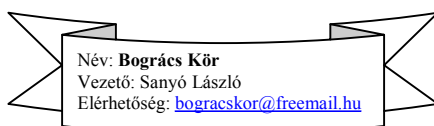
Név: **Röplabda szakosztály**
Vezető: Timkó Gábor

A MAFC Baross DSK a Budapest Bajnokságban és a Magyar Kupában játszik több-kevesebb sikerrel. A fiúk versenyszerűen üzik a sportot, tehát olyanokat várnak, akik nem csak hobbiszinten röplabdáznak. Az edzések hétfőn 17.00-19.00, csütörtökön 17.00-19.00 a Kármán kollégiumban, illetve szerdán 21.30-23.00 a Bercsényiben. Érdeklődni ilyenkor és itt lehet.

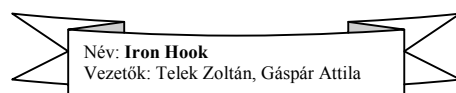
Név: **Baross Kertépítő Klub**
Vezető: Reiter Antal
Elérhetőség: cowkiller@freemail.hu,
Baross Gábor Kollégium 033-as szoba

A kuli kertjének gondozása, karbantartása a fő célkitűzésük. Rendezvények után ki gondol arra, hogy majd egyszer takarítani is kell. Na, ők azok. A szezonális munkákat –levél összegyűjtése, fűnyírás - szívesen végzi a 7 tagot számláló csapat. Szerintük a munka nem megerőltető, és legalább addig is levegőn vannak. Segítségükre van egy működőképes, levélhordásra alkalmas Trabant típusú autó, amely jó móka a dolgozóknak, de balesetveszélyes is lehet, ezért nagyon vigyáznak vele, és persze rá is.

Név: **Bogrács Kör**
Vezető: Sanyó László
Elérhetőség: bogracsakor@freemail.hu

A névből könnyedén rá lehet jönni, hogy a csapat főzéssel foglalkozik. Kari rendezvényeken és különböző eseményeken bográcsban készítik el és szervírozzák a jobbnál jobb kajákat. 10 állandó taggal működnek, de egy-egy főzés alkalmával szívesen látják a segítőköt. Új recepteket az e-mail címre lehet küldeni.

Név: **Iron Hook**
Vezetők: Telek Zoltán, Gáspár Attila

Aki még nem tudná, az Iron Hook a labdarúgás jegyében működő öntevékeny kör. 1993-ban indult a Baross Gábor kollégium „Dühöngőjében”, Farkas Gyula irányítása alatt. Akkor még hálók nélkül játszottak, ami azt eredményezte, hogy gyakran a nézők bekiabálásaira adták meg a gólt. Ebben az időszakban nyerte meg a Kehő csapata az

első kupát. Akkor viheti el egy csapat a kupát, ha háromszor megnyerte a bajnokságot. 1997-1999 között Németh Ákos és Fülöp István intézte a bajnokság ügyeit. A 5 Non Blondes zsinórban 2 kupát is elvitt. A meccsek nagyon jó hangulatban teltek, akkor még a Díszerem teteje tribünként funkcionált. Az ezt követő időszakban Telek Zoltán és Kovács Viktor szervezték a focit. Ekkor festették át zöldről fehérre a pálya vonalait. 2002-től a mai napig is Telek Zoltán és Gáspár Attila a vezető. Átlagosan minden idényben 30-32 csapat nevez, melyek között vannak újoncok, külsősök, esetleg lányok is. Van őszi és tavaszi idény, félév elején lehet nevezni legfeljebb 5 fős csapattal. Iron Hook –A magyar foci jövőjéért!

Név: **Kondi Kör**
Vezetők: Ácsbólt Zoltán, Torkos Péter
Elérhetőségek: Baross Gábor Kollégium, 224-es és 247-es szoba

A Baross Gábor Kollégium alagsorában (figyelem, nem a HaBárban) található egy edzőterem, ahol mindenki kénye-kedve szerint növelheti izmait. A terem jól felszerelt, van fekvenyomó pad, kézi súlyzók, lábgépek, hátgép, twister és még sokan mások. Egy félévre a bérlet kolisoknak 2500

Ft, külsősöknek 5000 Ft, lányoknak pedig ingyenes. Ezek nem nagy összegek, jó lenne, ha minden bérlettulajdonos és nem bérlettulajdonos korrektül járna el teremhasználatával. A kondizás és a helyszínen talált tárgyak ügyében a vezetőknél lehet érdeklődni.

Név: **Baross Gábor Informatikai Szakkollégium**
Vezető: Cseh Gábor
Elérhetőség: merlin.bgk.bme.hu

Fő feladatuk a kollégiumban a hálózat üzemeltetése, a fellépő gondok orvoslása. A kollégium 4-edik emeletén található a számítástechnika terem, amely 20 és 24 óra között van nyitva, amikor internetezni, nyomtatni, bárminemű segítséget lehet

kapni. Saját webserverrel rendelkezik, ez a merlin, ahol sok, a tanulással kapcsolatos anyagot lehet találni. Várnak tagokat, a bekerüléshez minimális tudás és elkötelezettség kell.

Név: **Kosárlabda szakosztály**
Vezető: Nitsch Gergely, Snieder Péter
Elérhetőség: www.websamba.com/kozlekhenger

A Közlek Henger néven futó csapat az Universitas A ligájában játszik, ami a budapesti és környéki egyetemek között zajlik. Heti két edzésük van, hétfőn 20.00 - 21.30 és szerdán 21.30 - 23.00 a Bercsényi kollégiumban. A 10-12 ember közül néhányan NBI B-ben vagy NBII-ben játszanak. A csapat remekül teljesített a Kari Bajnokságon és a Műgyetemi Sportnapon. Ha érdekel a dolog, az edzésre kell kilátogatni, vagy a honlapon talált elérhetőség ajánlott.

Név: **Mentor Gárda**
Vezető: Horváth Péter Róbert
Elérhetőség: mentor_pici@freemail.hu

A Közlekedésmérnöki Karon 2001 óta működik a jelenleg 17 főből álló csapat. Megalakulásuknak fő célja, hogy az elsősöket támogassa. Számos programot szerveznek nekik, segítik az egyetemen az első lépéseket megtenni. Egy mentornak 30 körüli diákja van, akik hozzá taroznak, ők összejárnak, próbálják együtt megoldani a felmerülő problémákat. A gárdába felvételi vizsga után lehet bekerülni, ahol írásbeli és szóbeli vizsgát kell tenni.

Név: **Közhir**
Vezető: Tasi Marianna
Elérhetőség: kozhir@kozlekkar.hu

Az újság 30-adik életévét tölti be, már sokat megért. Minden hónapban megjelenő lap állandó jelleggel várja azokat, akik írni, fotózni, tördelni szeretnének. Ötleteket, észrevételeket, véleményeket és rejtvenymegfejtéseket várunk (mert ugye nem titok, hogy ez az az újság) a kóli bejáratánál elhelyezett ötletládába, vagy az e-mail címre. A következő szerkesztőségi ülés április 19-én 19 órakor lesz a Hallgatói irodában. Gyertek!

Név: **Küzdők Klubja**
Vezető: Kovács Gergely Péter

Bud Spencer, Sylvester Stallone és Jackie Chan is itt tanulhatott volna. Kezdőket, haladókat és mindenkit - akik nem tudnak mit kezdeni erejükkel - vár a kollégium tornaterme. Harcra fel!

Név: **Sportszertár**
Vezetők: Gáspár Attila, Lőkös Attila

Az öntevékeny körök közé soroljuk, de működését tekintve a szertár kicsit más. Rengeteg sportszert tárolnak, ilyenek a korcsolya, a ping-pong felszerelések, darts, tollasütő, teniszütő, sokféle labda, az extrémeknek gólyaláb, szánkó vagy sakkészlet. A Baross koliban számos helyen lehet találni plakátot, ami bővebb információt ad. A kölcsönzés minimális pénzüsszeg fejében történik, de a vezetők két sörért bármit odaadnak. Érdemes kihasználni!

lehet találni plakátot, ami bővebb információt ad. A kölcsönzés minimális pénzüsszeg fejében történik, de a vezetők két sörért bármit odaadnak. Érdemes kihasználni!

A Fotó Kör és a Videostúdió valaha működő öntevékeny körök voltak, de talán egyre jobban digitalizált világunk miatt már nem csinálja senki, pedig eszközök vannak hozzá. A Fotó Körnek van egy laborja, ahol képeket lehet előhívni. Hasznos lenne működésük, mert kari rendezvényeken mindig lenne, aki fényképeket készít. Azoknak lenne érdemes újra indítani ezt a kört, akiknek saját gépük van, és a képelőhívásban látnak valami izgalmasat. A Videostúdió a 1990-es években működött jól, kóli TV is sugározta adását. Erre most is lenne lehetőség, csak ember kell hozzá.

Ha megtetszett bármelyik is, bátran érdeklődj!

Noncsi

Ízlelő

Rakott paprikás csirke

Hozzávalók:

5 dkg vaj
5 dkg liszt
5 dl tej
1 gerezd fokhagyma
1 pohár vörösbor
gulyáskrém
10 dkg reszelt füstölt sajt
só, bors
1 fej vöröshagyma
1 evőkanál pirospaprika
15 dkg darált csirke
25 dkg csavart tészta

Elkészítés:

Miután kimostuk az előző főztünk maradványait a lábosból, megolvasztjuk benne a vaját, majd hozzá kanalazzuk a lisztet és jól elkeverjük. Folyamatos (!!!) kevergetés mellett hozzácsorgatjuk a tejet. Tényleg folyamatos legyen, mert különben a következő havi receptig sem lehet levakarni...

Na, aztán ha besűrűsödött, beleszéljük a fokhagymát (apróra vágva is jó), beleszórjuk a füstölt sajtot és ezt jó alaposan elkeverjük. Sózzuk, borsozzuk (bőségesen), majd félretesszük.

Egy serpenyőben olajat melegítünk, megpároljuk benne a vöröshagymát. Ha már puha, hozzászórjuk a pirospaprikát. Előtte viszont vegyük le a tűzről (a fent említett mosogatósi veszély itt is fennáll). Jól elkeverjük és már jöhet is a darált hús (persze most már tegyük vissza a tűzre...) Ezt is sózzuk, borsozzuk és ingyencsökkent gulyáskrémeket is tehetünk bele.

Végül a lényeg: a vörösbor. Pár perc kevergetés és már puha is a hús.

A végső művelet: tűzálló tálba beletesszük a már előzőleg megfőzött tésztát, rásimítjuk a csirkét, erre a besamel-mártást; a tetejére füstölt sajtot reszelünk.

Forró sütőbe tolva 10-15 perc alatt kész.

Jótanács! Minimum 4 edény kell hozzá: 1 a besamelnek, 1 a tésztának, 1 serpenyő a húsnak és 1 a sütéshez, ezért tanácsos igénybe venni a szomszédok készleteit is.

Garantáltan megéri a sok macerát, mert végül mennyi íz kerekednek!

Sok sikert és jó étvágyat kívánunk mindenkinek!

Évi & Laci

TAVASZI ÚJDONSÁGOK az Ajándékboltban!

•KARI BÖGRÉK:

kék, fekete és sárga színekben

•TOVÁBBI ÚJ TERMÉKEK:

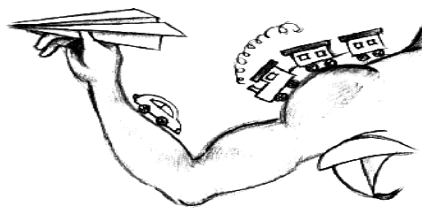
két színű hosszú ujjú pólók,
női felsők, baseball sapkák, stb..

ÁPRILIS KÖZEPÉTŐL!

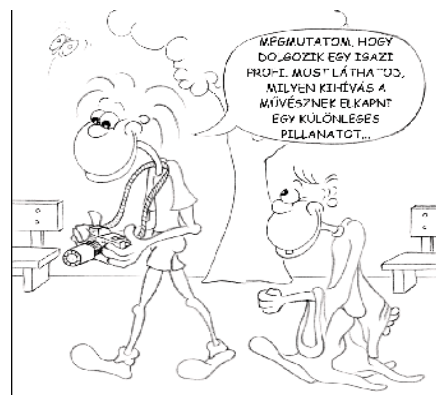
Műegyetemi Ajándékbolt

Műegyetemista vagy. Ne érd be kevesebbel!

H-P: 7.30 – 16.30 • Goldmann György tér 3.
Tel.: 463-1515 • www.ajandekbolt.bme.hu

PUNKY

A megfejtéseket a kozhir@kozlekkar.hu címre várjuk.

Várom már a nyarat?

Buli
Minden
Este
a rakparton!

Meghívunk egy koktéllal! Küldj egy e-mailt "Várom már a nyarat!" jelszóval, neveddel és címeddel az rpart@sc.bme.hu címünkre és 2 főre V.I.P. meghívót küldünk a megnyitóra!
Nyitás: 2005. június • 1111 Budapest, Műgyetem rkp. 9. (BME R épülete előtt) • rpart@sc.bme.hu • www.rpart.hu

**A KÖZLEKKARI
HALLGATÓI
ÖNKORMÁNYZAT
PÁRTSEMLEGES,
NEM ORSZÁGOS,
NEM LEGKEDVELTEBB,
NEM NAPILAPJA**

**Szerkesztőség:
1114 BUDAPEST,
BARTÓK BÉLA ÚT 17.
FSZ. 8-9.
TEL/FAX.: 1/463-3780
E-mail:
kozhir@kozlekkar.hu
www.kozlekkar.hu/kozhir**

Felelős kiadó
Balogh Rádbízom Levente
HÖK elnök

Felelős szerkesztők
Radok Bármitelőadok! Edina
Laczkó VegyészNepok Gábor

Főszerkesztő
Tasi Rajzok Marianna

Tördelőszerkesztők
Horváth Oldalborda Krisztina
Vári Schnappie Miklós

Olvasószerkesztők
Beke Mindjártkitalálókvalamit Gitka
Zsován Putty Noémi

Írták
Szaloky HeyBobby Dániel
Paróczai Don Péter
Gergely Cián Felicián
Orbán Keresztapu Balázs
Madai MadSah Sándor
Kozma MöszijőLaca László
Ungvári Smirnoff Tamás
Kállai McLos Miklós
Benkő Graffiti Gábor
Puskás Yanooka János
Kalotai Épphogyleadtam Kornél
Kövecses Kavicsos András
Eichinger Besamel Éva
Menyhárt Vörösbor László

Rajzolta:
Miczki KöszAnyá Júlia

Fiatall szög utazik a buszon. Az öreg szög felszáll és hely után néz. A fiatal szög azon nyomban felpattan és átadja a helyét.

Az öreg szög leül, majd megveregeti a fiatal vállát és így szól:

- Derékszög vagy fiam!

- Egy almát kérek.

- Kettő lett, maradhat?

Szöke nőci elmegy a fogorvoshoz. Az orvos mondja neki:

- Nyissa ki a száját!... No de kérem, közben nem kell letérdelnie!

“Az utakon sok a baleset ezért vezetek én a járdán.”

- Mi az, kék és három betű?

- ?

- Kék!

Nyuszika felhívja telefonon a hentest:

- Van disznófüled?

- Van.

- Hát marhanyelved?

- Van.

- És csirkelábad?

- Az is van.

- Húúú, akkor nagyon ocsmány lehetsz.

“A Biblia arra tanít, szeresd felebarátod. A Káma-Szutra elmagyarázza hogyan!”

- Hogy hívják a vidám báránybőrt?

- Juhéj.

Bill Gates, egy hardveres, és egy softveres autózik. Egyszer csak leáll az autó. A softveres: - Szerintem kifogyott a benzin!

A hardveres: - Szerintem a motor rossz!

Bill Gates: - Szerintem szálljunk ki, és üljünk vissza!

Pistike és Gazsi bemegy a templomba! Megszólal Pistike:

- Látod Gazsi azt, aki adja a mindennapi kenyerünket?

Gazsi:

- Miért, pék a csávó?

“Nem az az igazi, akivel le tudnánk élni az életünket, hanem aki nélkül nem!”

Szexuális felvilágosító óra van az iskolában. Pistike jelentkezik.

- Jól átgondoltad amit kérdezni akarsz?

- Igen. Aki volt már nővel az mehet focizni?

A medve vígan málnázik a folyóparton. A túlsó parton sétálgat nyuszika, átszól neki:

- Gyere már át komám, egy kicsit!

- Nem érek rá, szól a medve.

- De, nagyon fontos! - mondja a nyuszi.

- Majd elmondod holnap.

- De, nagyon fontos lenne, hogy átgyere, szeretnék mutatni valamit.

Átúszik a medve a folyón.

- Na, mi van? - kérdi.

- Mondd csak medve, szeretted te málnát?

- Igen, nagyon! - lelkesedik a medve.

- Hát akkor odanézz, milyen szép málnabokrok vannak a túloldalon!

- Miért van a férfiaknak “O” lábuk?

- ???

- Mert Isten zárójelbe tette, amit elrontott.

A nyuszika sétál az erdőben. A semmi-ből hirtelen elébe ugrik egy farkas, és így szól:

- Na nyuszika, most hogy elkaptalak, felfallak!

Mire az egyik fáról egy fekete ruhás álarcos alak leugrik, kardjával egy hatalmas Z betűt hasít a farkas hátába, aki megdöglök. Az ismeretlen utána eltűnik.

A nyuszika felocsúdva a csodától megszólal:

- Óh Istenem, köszönöm, hogy megmentettél, kedves Zupermen!

- Hogy hívják a szöke nőt az egyetememen?

- ???

- Látogató.

**KÉSZÜLT:
AZ EGYETEMI HALLGATÓI KÉPVISELET TÁMOGATÁSÁVAL
A MISZ KHT. DIGITÁLIS STÚDIÓJÁBAN
(Tel.: 463-4153, email: www.miszkht.hu)
600 PÉLDÁNYBAN**